

Obsah libreta.

Hrdá, vládychtivá Vitellia, dcera dřívějšího císaře římského, touží státi se chotí přítomného císaře, Tita, aby seděla na trůně a měla vliv na veřejné záležitosti. Že však Titus miluje krásnou Bereniku, již chce povznést na trůn, strojí Vitellia proti němu spiknutí. Použije Sextovy oddanosti, jenž ve své lásce slepě ji poslouchá a se svými soudruhy ukládá o život císařův.

Zatím vymohou Římané prosbami svými na císaři, že se odřekne krásné barbarky Bereniky a zvolí si choť z římských dcer, a to Servilii, sestru Sextovu. Netušené to vyznamenání vyrazí spiklenci Sextovi zbraň z ruky, Servilii však působí žal, poněvadž již miluje přítele bratrova, Annia. Vitellia zuří, že císař jiné před ní přednost dal, a znova Sexta šťve proti Titovi, aby zapálil kapitol a ve zmatku tom pak aby císaře zabil.

Mezitím svěří Servilia Titovi své tajemství, svou lásku k Anniovi, načež císař ve své velkodušnosti odřekne se ruky její, aby nepřekážel jejímu blahu, a zvolí si konečně za choť — Vitellii. Tato původkyně celé vzpoury neví si rady ve své zoufalosti; ráda by zadržela spiklence, jest však pozdě, neboť kapitol jest v plamenech a vzpoura zuří na všech stranách.

Fama roznáší, že císař jest zavražděn. Soudruh Sextův, Lentulus, totiž uloupil císařský plášť, jímž se přioděl, a Sextus v domnění, že má před sebou císaře, probodl spojence a přítele svého Lentula. Ten však umfraje zradil celé spiknutí, a Sextus jako náčelník jest senátem odsouzen, aby v aréně roztrhán byl dravou zvěří. Titus ve své velkodušnosti ortel nepodpíše a udělí milost i Sextovi i Vitellii, jež sama ze své viny se vyznává, i ostatním spiklencům. Všechen lid chvalo zpěvy velebí vznešenou císařovu mysl.